

FIP 2017(7) 347 Sign. - Tienjaarstermijn WSNP niet van toepassing (Hof Arnhem-Leeuwarden 6 juli 2017, ECLI:NL:GHARL:2017:6649)

Tienjaarstermijn WSNP niet van toepassing

X heeft een eenmanszaak waarin hij onder meer een parketwinkel drijft. In 2008 sluit hij zich aan bij PTN. De onderneming van X raakt in 2012 in financiële problemen door het faillissement van een grote opdrachtgever van PTN. Naar aanleiding hiervan versterkt het Zelfstandigenloket Flevoland (ZLF) hem een Bbz-krediet van € 185.402,-. Daarbij veroordeelt de Rechtbank Midden-Nederland twee weigerende schuldeisers om in te stemmen met een schuldregeling in de zin van art. 287a Fw, die was gebaseerd op een financiering door middel van het Bbz-krediet. In 2015 komt PTN in financiële moeilijkheden. X moet daardoor een aanzienlijk bedrag afboeken op een vordering op PTN en tevens betaalt PTN de nog openstaande facturen niet. Begin 2016 aanvaardt X opdrachten voor schadeherstel van andere opdrachtgevers. Op grond hiervan start PTN een procedure omdat X hiermee een met PTN overeengekomen relatiebeding zou overtreden. De rechtbank veroordeelt X bij verstekvonnis tot het betalen van € 169.564,87. X heeft zijn onderneming per 11 mei 2016 laten uitschrijven uit het handelsregister. X dient een verzoek in tot toepassing van de wettelijke schuldsanering.

De rechtbank overweegt dat X met het dwangakkoord in 2013 een volledige sanering van zijn schulden heeft gehad. Weliswaar is er geen sprake geweest van toepassing van de wettelijke schuldsaneringsregeling in de zin van art. 284 Fw, maar X heeft met het minnelijk traject en het dwangakkoord hetzelfde doel bereikt. De rechtbank meent dat het verzoek tot toelating tot de schuldsaneringsregeling hierom moet worden afgewezen, doordat de wetgever met de regeling van de wettelijke schuldsaneringsregeling voor ogen heeft gehad, dat een natuurlijk persoon gedurende tien jaar niet opnieuw in aanmerking komt voor een sanering van zijn schulden. X gaat hiertegen in hoger beroep.

Artikel 288 lid 2 aanhef en onder d Fw bepaalt dat een verzoek moet worden afgewezen indien minder dan tien jaar voorafgaande aan de dag waarop het verzoekschrift is ingediend, ten aanzien van de schuldenaar de schuldsaneringsregeling van toepassing is geweest. De term 'verzoek' ziet op een schuldsaneringsverzoek in de zin van art. 284 lid 1 Fw. Uit de tekst blijkt op geen enkele wijze dat hieronder ook een verzoek tot een gedwongen schuldregeling op grond van art. 287a Fw moet worden begrepen. De wetsgeschiedenis biedt evenmin voldoende steun hiervoor. Het hof meent dan ook dat de tienjaarstermijn niet van toepassing is op X, op wie de wettelijke schuldsaneringsregeling niet eerder van toepassing is geweest.

Het hof stelt dat X niet aannemelijk maakt dat hij ten aanzien van het ontstaan of onbetaald laten van (al) zijn schulden te goeder trouw is geweest. Vaststaat dat X zich niet heeft gehouden aan een tussen hem en PTN overeengekomen relatiebeding en dat de schuld aan PTN een gevolg daarvan is. Het hof meent dat X daarvan een verwijt kan worden gemaakt. Het had op de weg van X gelegen om vóór het aanvaarden van de opdrachten daarover duidelijke, schriftelijke afspraken met PTN te maken. Door dat na te laten handelt X in strijd met hetgeen een goed ondernemer betaamt. De schuld aan PTN is dan ook niet te goeder trouw ontstaan.

Het hof concludeert dat financiële positie van de onderneming van X in de periode vanaf 2013 niet zodanig slecht is geweest dat X daarin al voor 2016 aanleiding had moeten vinden om de onderneming te beëindigen. De financiële problemen van X zijn voornamelijk veroorzaakt doordat X onverstandige keuzes heeft gemaakt bij het aannemen dan wel afmaken van opdrachten die PTN niet (verder) uitvoerde en door het niet voeren van verweer in de door PTN ahangig gemaakte

procedure. Door de substantiële vordering van PTN die daaruit voortvloeide steeg de schuldenlast van de onderneming van X tot een dusdanige hoogte dat een voortzetting van de onderneming niet meer mogelijk was. X heeft, nadat de financiële gevolgen van het aanvaarden van de opdrachten duidelijk werden, voortvarend zijn onderneming beëindigd en een full-time baan in loondienst aanvaard. Gelet daarop en nu er recentelijk geen nieuwe schulden zijn ontstaan, acht het hof het aannemelijk dat X inmiddels een dusdanig bestendige greep heeft op de omstandigheden die hem in de financiële problemen hebben gebracht, dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat hij in staat is om in de toekomst te voorkomen dat hij wederom keuzes maakt die nieuwe schulden met zich brengen.

Het hof vernietigt het vonnis van de rechtbank en verklaart de wettelijke schuldsanering van toepassing op X.